

Støtte af Højre og af det frikonservative Parti her i Tinget — ønskede, at man skulde gaa.

Jeg finder det saa meget mere paa-krævet, at man holder sig til Krigsindtægterne, som Forholdet er dette, at jo længere Krigen varer, jo højere man gaar med Skatteprocenten, og jo lavere man gaar med Indtægtsgrænsen, ved hvilken man begynder at paalægge denne Skat, des mere nødvendigt synes jeg det bliver, at man holder sig alene til Krigsindtægten. Jeg vil i alt Fald indtil videre mene, at dette er det rigtigste.

Der anføres fra Administrationens Side, at Loven saa vil blive meget vanskelig at anvende. Og det er jo rigtigt, det maa jeg fuldt ud give den højtærede Finansminister Ret i, at naar man slaar en Strøg over alle disse Skelnemærker, behandler alle Merindtægter ens, saa bliver det lettere for Administrationen at udføre denne Lov. Men jeg synes ikke, at det kan være det afgørende, og i alt Fald: naar man i Norge og Sverige har kunnet administrere efter en Lov, som kun beskatter Krigsindtægten, saa maa vi vel ogsaa kunne gøre det her. Det vilde dog være en kedelig Falliterklæring fra vor Side, hvis vi ikke skulde kunne magte at udføre i Praksis en saadan Lov, som man har kunnet magte i de andre nordiske Lande.

For øvrigt tror jeg nu ikke, at Loven vil blive saa overordentlig meget besværligere for Administrationen, dersom vi begrænser den til kun at omfatte Krigsindtægterne, hvis vi indsætter det Ændringsforslag i Loven, som var stillet af mine Meningsfæller og de konservative Partiers Repræsentant i Folketinget. Jeg tror ikke, at Loven derved vilde blive ret meget vanskeligere at anvende i Praksis end den Lov, vi har nu, efter hvilken der jo ogsaa kommer en Mængde Ansøgere, der mener at kunne godtgøre, at ingen Del af deres Indtægt skyldes Krigsindtægt. Jeg husker ikke, men jeg tror, det er en 40 pCt. af samtlige de Skatteydere, der er Genstand for den Beskatning, som har ment, at det er uretfærdigt, at de er inddragne under den. Synderligt større Procentantal af Skatteyderne vil der dog vel ikke komme, selv om vi vedtager det Ændringsforslag, der om dette Spørgsmaal var stillet i det andet Ting. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed gaa ind paa andre Enkeltheder i Lovforslaget. Disse, mener jeg, kan bedst drøftes i det Udvalg, Sagen vil blive henvist til, og der kan Lovforslaget ogsaa bedst blive sammenholdt med Fragtskatte-

lovforslaget, hvad Finansminister Brandes et Par Gange i Folketinget har udtalt, at han for sit Vedkommende fandt burde ske. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Vejstrup: Heller ikke jeg skal knytte mange Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, saa meget mindre som den højtærede Finansminister jo fremsatte udførlige Betragtninger over Lovforslaget og dets Enkeltheder.

Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at Lovforslaget maa betragtes som et Led i den Række midlertidige Lovforanstaltninger, som har set Lyset i ret stor Mængde under Krigssituationen. Snart drejer det sig om Love om Tilskud, snart om Love om Indtægter for Statskassen. Det er givet, at man under disse ekstraordinære Forhold maa foretage Masser af Reguleringer, man under normale Forhold ikke vilde inddrage sig paa, og jeg ser da ikke rettere, end at dette, at man i Øjeblikket i det andet høje Ting behandler et Lovforslag om Dyrtidshjælp til Statsfunktionærer, hvad der vil medføre Millionudgifter for Statskassen, ligesom det, at der tidligere er foretaget andre Dyrtidsforanstaltninger, særlig til Hjælp for de mindre bemidlede, nødvendigvis maa bringe os til at beskæftige os ogsaa med den anden Side af Sagen, nemlig at skaffe Indtægter for Statskassen. Den højtærede Konseilspræsident har ved en Lejlighed sagt, at Forholdene i Øjeblikket er saadanne, at de fattige bliver fattigere og de rige rigere. Derfor finder jeg det naturligt, at man under disse Forhold anvender den direkte Beskatningsform, der her er Tale om. Da denne forekommer mig at være den eneste mulige Form for ny Beskatning for Tiden, tilfredsstiller Lovforslaget mig altsaa rent principielt. Men ogsaa i skatteteknisk Henseende forekommer det mig ganske udmærket, og jeg lægger særlig Vægt paa, hvad jeg vil kalde den dobbelte Progression deri, idet der ved Fastsættelsen af Procenten ikke blot tages Hensyn til, om Merindtægten er større eller mindre, men ogsaa til, om den samlede Indtægt, vedkommende har, er større eller mindre. Jeg har gennemgaaet den i Lovforslagets § 2 indeholdte Skala ret nøje, og jeg kan ikke se rettere, end at det er en udmærket Skala.

Baade den højtærede Finansminister og de andre ærede Talere har omtalt det Forhold, som i Virkeligheden er det eneste, hvormed der har staaet Strid, nem-